

Toto je čas milosti pre každého z vás!

21 rokov sa považuje za dospelý vek. Vyše 21 rokov už trvajú aj zjavenia Matky Božej v Medžugorí. Z malých detí a dospievajúcej mládeže, ktorým sa zjavila Matka Božia, sa stali otcovia rodín a mamičky. Už 21 rokov sprevádza naše kroky nebeský zásah do súčasného sveta. Státisíce ľudí putujú na miesta milosti, kde možno zvláštnym spôsobom pocítiť Božiu blízkosť. Na prázdninové stretnutie mládeže prišli mladí naozaj z celého sveta. Volanie Matky Božej nasledovali Kórejčania, mladí z Južnej Ameriky, z Afriky, Ameriky a Európy. Všetci sa dokázali spojiť v modlitbe pri oltári. Páter Jozo Zovko pripomenul, že všetci prišli do Medžugoria nie ako cudzinci, ale ako priatelia za našou spoločnou Matkou – Kráľovnou pokoja. Matka Božia pozýva každého z nás, a to každého osobitne. S každým sa chce podeliť o svoju lásku a dobrotu.

Medžugorie je oázou pokoja v súčasnom nepokojnom a uponáhľanom svete. Ponúka chvíle na krátke zastavenie, zamieriava pohľad na podstatné veci v ľudskom živote, spája súčasnosť s večnosťou. Veci, ktorým prikladáme veľký význam, sa zrazu zdajú nepodstatné. Ťažkosti a starosti každodenného života ostávajú po namáhavom výstupe pod veľkým krížom na Križevci. Kríž sa stáva miestom nádeje pre každého, kto uveril v Ježiša.

V centre Medžugoria horia neustále sviece pri hrobe horlivého svedka medžugorských udalostí, pátra Slavka Barbariča. Chvilami sa zdá, že jeho prítomnosť je teraz ešte výraznejšia než za jeho pozemského života. Najmä večer, po ukončení modlitbového programu v kostole, vidno mnohých pútnikov v tichosti sa modliť pri jeho hrobe. Zdá sa, že jeho hlas ešte silnejšie vyzýva na cestu modlitby, na cestu svätosti. Páter Slavko dal všetky svoje sily k dispozícii Matke Božej. Teraz odpočíva a prihovára sa za každého jedného pútnika.

V modlitbe s Vami spojení
Vaši priatelia
z Mariánskeho centra Medžugorie

Z rozhovoru s pátrom Brankom Radošom
v Medžugorí 25. júna 2002

21 rokov zjavení

Medžugorské udalosti trvajú už 21 rokov a je to v skutočnosti plán Boha a Matky Božej, ktorý sa uskutočňuje nezávisle od nás. Modlitbový program,

nal procesiu pri kláštore v Humci tamojší farár páter Ivan Landeka a po príchode do Medžugoria sme ju očakávali s Najsvätejšou sviatosťou. Privítal som pútnikov a poďakoval som sa im, že sa zúčastnili na tomto mierovom pochode, a tak prinášali obeť za pokoj tu v našej oblasti a na celom svete. Potom sme všetkých prítomných požehnali Najsvätejšou sviatosťou a pokračovali sme v našom programe.

V týchto dňoch (sobota, nedeľa, pondelok a utorok) bolo tu v Medžugorí veľmi veľa pútnikov zo zahraničia i z našej

ktorým sa pripravujeme na slávenie výročia zjavení, je stále ten istý. Je to už obvyklý pevný program a my ho dodržiavame. Aj tohto roku sa opäť konal mierový pochod z Humca do Medžugoria, zúčastnilo sa na ňom 4000 pútnikov. Na čele procesie, ktorú viedli páter Ljubo Kurtovič a páter Marijo Knezovič, sme niesli kríž. Pred odchodom požeh-

vlasti. A mnohí prišli zďaleka peši. Bolo čudné, že počas týchto dní bola toho roku veľká horúčava, lebo horúca vlna prišla oveľa skôr. Vo všetkých predchádzajúcich rokoch bolo veľmi horúco až neskôr, v júli a v auguste.

Po všetky dni sa veľmi veľa ľudí spovedalo. Sväté omše sa slávil v 15 rôznych jazykoch a denne ich bolo 17 až 18. Tohto roku sme sa pri príležitosti výročia po prvý raz pokúsili prekladať simultánne celý modlitbový program. To využili jeden deň Nemci, druhý deň Taliani, Poliaci a Kórejčania aj mnohí iní (aj Slováci – pozn. red.), aby sa lepšie mohli zúčastňovať na programe, ktorý sa im ponúkal vo svätyni.

V Medžugorí sa deje takmer vždy to isté a niet ničoho, čo by sa malo dajako zvlášť zdôrazňovať. Je veľkým zname-

ním vidieť vrchy ako Križevac a Podbrdo zaplavené pútnikmi a takisto pútnikmi preplnené námestie okolo kostola a zažiť toľko ľudí prichádzajúcich bosých, čo sa modlia a hľadajú Boha, pokoj, šťastie a spokojnosť, nedbajú na počasie, či je chladno, alebo horúco. Je to vždy to isté, a preto si myslím, že ani na tomto 21. výročí netreba nič zvlášť vyzdvihovať.

Možno len opakovať to, čo sa deje každý rok. Ako na určitú novosť možno upozorniť, že doteraz boli na Podbrde osadené tabule s radostnými a bolestnými tajomstvami a že tohto roku farníci pred novénou pri príležitosti 21. výročia osadili na Podbrde aj tabule s tajomstvami slávnostného ruženca. Aj samotné miesto zjavení – okolo sochy Matky Božej – sa ohradilo a trochu upravilo,

aby vyzeralo krajšie a prítťažlivejšie pre modlitbu. Takisto sa rozšírila cesta k modrému krížu a bude sa ešte trochu upravovať, aby vyzerala ešte krajšie a aby bol zostup z miesta zjavení k modrému krížu schodnejší. To bola akcia farníkov, ktorí tu vypomáhali, aby sa všetko krajšie upravilo.

V predvečer 24. júna 2002 slávil svätú omšu páter Milan Lončar, riaditeľ nášho vydavateľstva „Ziral“. Predpoludním výročného dňa slávil svätú omšu my kňazi z farnosti a večer páter Branimir Musa, ktorý tu v Medžugorí pôsobil päť rokov. Teraz je gvardiánom v Humci. Pri tejto svätej omši koncebrovalo asi 200 kňazov z rozličných kútov sveta. Evanjeliom sa čítalo vo vyše 15 jazykoch. Všetci kňazi sa v týchto dňoch vo svojich

kázňach zameriavali na „Boží plán v Medžugorí“, to znamená, že chceli predovšetkým zdôrazniť, čo nám chce Boh prostredníctvom medžugorskej Matky Božej oznámiť, a to je výzva na pokoj, modlitbu, na pokánie a obrátenie, na sv. spoveď, na sv. Eucharistiu i na poklonu Ježišovi v Najsvätejšej sviatosti oltárnej. Poklona sa konala v predvečer pri oltári vonku za kostolom. Naozaj tu bolo veľmi veľa ľudí a modlili sa vo veľmi peknej, tichej atmosfére.

Minulý rok sa slávil 20. jubileum veľmi slávnostne, a keď porovnáваме obe tieto výročia, môžeme povedať, že tohto roku tu bolo práve také množstvo ľudí.

Určite to bolo ovplyvnené aj tým, že dnešné výročie padlo na utorok a ľudia si museli vziať na návštevu Medžugoria iba jeden deň voľna. To platí najmä pre pútnikov z nášho okolia. Pre svätorečenie pátra Pia tu bolo menej talianskych pútnikov ako inokedy. Ďalšou príčinou bola asi aj veľká horúčava v sobotu, v nedeľu i v pondelok.

Napriek tomu ma prekvapil veľký počet pútnikov v samotný výročný deň, lebo už od skorého rána až do polnoci prichádzali do Medžugoria mnohí peší pútnici,

ktorí slávil sv. omše spolu, najmä však večernú svätú omšu. Preto sme tohto roku pre našich pútnikov zaradili ešte jednu skorú omšu, aby nebol večer priveľký stisk. Musím tiež zdôrazniť, že sme tohto roku naozaj nemali nijaké

väčšie problémy. Ba aj zdravotný personál maltézskeho rádu nebol napriek horúčavam veľmi zaťažný. Ani polícia a početní usporiadatelia, čo tu mali na starosti poriadok, nemali nijaké problémy. Všetko svedčí o tom, že pútnici sem prichádzajú predovšetkým hľadať Boha a oslavovať ho.

To je v stručnosti to najdôležitejšie, čo možno o týchto dňoch a výročnom dni povedať. Napokon by som ešte chcel oznámiť, že v týchto dňoch boli v Medžugorí aj všetci vizionári. Svedčili pred rôznymi skupinami pútnikov o svojich stretnutiach s Matkou Božou a o jej posolstvách. Najviac bolo vidieť večer pri oltári Ivana, Máriu, Jakova, Mirianu a Ivanku. Modlili sa spolu s nami v týchto dňoch pri oltári deviatnik a „Magnifikat“. Vicka sa musí šetriť, lebo má pri svojom tehotenstve zdravotné problémy.

(Modlitbová akcia Medžugorie – Viedeň)

Rozhovory s vizionármi Máriou a Ivanom

Z rozhovoru s Máriou Pavlovičovou-Lunettiovou
27. júna 2002 v Medžugorí

Výročný deň mne osobne prináša veľkú radosť, ale určite aj mnohým iným. Som Bohu skutočne veľmi vďačná, že je Matka Božia s nami a že sa každý deň zjavuje. Mnohí majú síce problém s tým, že sa Matka Božia zjavuje toľké roky každý deň. No ja mám z toho veľkú radosť a nijaký problém, a prosím Boha slovami: „Pane, daj, aby to trvalo ešte ďalších 21 rokov,“ lebo vidím, aké veľké milosti na nás prúdia skrze slová a prítomnosť Matky Božej, hoci neraz Matku Božiu nepočujeme a nevnášame do života to, k čomu nás stále vyzýva: Obráťte sa, modlite sa, rozhodnite sa pre svätosť! Je to ťažké – obrátiť sa, modliť sa, ale Matku Božiu nikdy neomrzelo ustavične nám tieto slová opakovať. Na druhej strane vidím takisto veľkú materinskú lásku voči

celému ľudstvu, ktoré je bez Boha a ktorému by chcela darovať svojho Syna. Preto nám neprestajne hovorí, že Boh má byť stredobodom nášho života. Tak vzdávame Bohu vďaka za všetko to, čo skrze nás a v nás spôsobuje.

V poslanstve 25. júna 2002 Matka Božia povedala, že tu je posvätné miesto. Chce nám tým povedať, že si to máme uvedomovať.

Lebo zabúdame a je pre nás normálne, že sa zjavuje. Myslím, že generácie, ktoré sa narodili v čase zjavení, natoľko si neuvedomujú prítomnosť Matky Božej, a preto nás vyzýva, aby sme tak my, čo sme jej poslanstvá prijímali od začiatku a čo sme teraz starší, ako aj tí mladší naozaj pochopili, že tu je posvätné miesto, lebo si ho ona vyvolila a je tu prítomná.

Preto by som chcela zdôrazniť a opakovať, že Matka Božia je tu, aby nás obrátila, lebo vidí, že to obrátenie potrebujeme. Ty a ja, my všetci potrebujeme každodenné obrátenie, a preto je Matka Božia tu. Myslím, že nik z nás nedosiahol ideálnu hranicu, kde by mohol povedať: Urobil som to, čo si Boh a Matka Božia odo mňa želajú, obrátil som sa. Matka Božia by nám po všetky tieto roky chcela povedať: Ešte nie ste dosť svätí, ešte neprežívate úplný pokoj. A povzbudzuje nás, aby každý z nás ešte hlbšie začal nanovo prežívať jej poslanstvá, ktoré pre nás skutočne znamenajú nový život. Lebo slová, ktoré vraví, prichádzajú z neba. Preto žiada, aby sme si to uvedomovali.

Pre mňa je aj v tomto poslanstve z 21.výročia najdôležitejšie OBRÁTENIE. Mnohí ľudia sa unavili a zastali. Matka Božia opakuje a zdôrazňuje aj dnes, aby sme nezostávali stáť, ale že sa máme kajáť každý deň. Práve táto výzva je veľmi dôležitá pre dnešnú duchovnú krízu, ktorú si každý z nás uvedomuje. To sa stalo jednoducho veľkým problémom pre celú Cirkev. V poslednom čase sa útočí na mnohých kňazov. Matka Božia raz povedala: „Modlite sa za kňazov! Ak sa vy nemodlíte, stane sa z vášho kňaza pohan, keď sa vy modlíte, stane sa váš kňaz svätcom.“ Vždy hovorím, že všetko závisí od nás – od toho, ako sa správame voči svojim kňazom. No zároveň pozorujem, že satan útočí na kňazov,

a to osobitným spôsobom, lebo vie, že keď nebudú kňazi, nebude ani Najsvätejšia sviatosť, že tu nebude Kristus, nebudú sviatosti, nebude spoveď. Myslím si, že satan vie, ako má zväzdať kňazov, a on to robí.

Dnes veľmi študujeme teológiu, aby sme čo najviac vedeli. Usilujeme sa o to, aby boli všetci kňazi doktormi, aby študovali tak veľa, ako je len možné. No pozrime sa na príklad sv. Františka, ktorý bol spokojný, že mohol byť menším bratom, frátrom. Necítil sa byť hodný stať sa kňazom, lebo preňho to bola najväčšia Božia milosť. Myslím, že dnešný svet by chcel aj kňaza mať iba ako pracovníka na fare, ktorý si jednoducho plní svoju povinnosť. Nevidíme v ňom niekoho, kto udeľuje sviatosti a dáva nám samého Boha. Raz prišiel ku mne istý kňaz z Talianska a povedal: „Mária, ja žijem a pracujem v Taliansku, a odkedy tých pár rokov chodievam sem do Medžugoria spovedať, najväčšmi ma prekvapuje, ako veľmi si ľudia žiadajú byť s kňazom, hovoriť s ním, vypýtať si

Počas zjavenia býva Matka Božia niekedy ustarostená a každý výraz jej tváre je pre nás znakom, z ktorého vieme veľa vyčítať: napríklad znakom napomínania, znakom pokoja, znakom ustarostenosti, znakom smútku. Všetky tieto znaky nám čosi hovoria, aj keď nám to nepovie priamo. Tak to bolo aj celkom na začiatku zjavení. Keď bola smutná, tak prišli s ňou anjeli, a tí boli ešte smutnejší. Keď prišla Matka Božia radostná, boli aj anjeli plní radosti. Keď žijeme podľa posolstiev Matky Božej, iste budeme mať veľký vplyv na výraz jej tváre, na jej lásku, na jej výzvu na pokoj a zároveň sa jej budeme väčšmi podobat' tým, že spoločne s ňou plníme Božiu vôľu. To určite môže robiť každý z nás, a netreba na to vykonať nijaké veľké činy, ale sa to prejaví aj v našich každodenných malých skutkoch.

radu a napokon sa vyspovedať. My kňazi dnes už nemáme čas pre ľudí, a oni si idú potom inými cestami. Hľadajú útechu a riešenie svojich problémov vo veštení a v mágii i v rozličných sektách... Tu

v Medžugorí som skutočne pocítil, že musíme ľuďom venovať viac času a že im mám byť pri spovedi veľkým povzbudením a príkladom vo všetkom.“ Tento kňaz ďakuje Bohu, že práve skrze Medžugorie objavil, že jeho povoláním je iba kňazstvo a že má tú milosť, že môže načúvať ľuďom a môže im pomáhať.

Myslím si, že je to veľmi dôležité, lebo my často staviame kňazov na ľudskú rovinu. No Matka Božia nás povzbudzuje, aby sme kňazov stavali na božskú rovinu. Kňaz nie je iba ktosi, čo je jednoducho tu, alebo čo je tu kvôli nejakej farnosti, ktorá vznikla, ale že je tu predovšetkým kvôli ľudu, kvôli dušiam. A preto nás Matka Božia povzbudzuje, aby sa každý

z nás modlil za kňazov. Tak im pomáhamo v ťažkostiach a problémoch.

(Modlitbová akcia – Viedeň)